

Molí de ca l'Oliver

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament Camí que surt prop del Km. 22 de la C-244 en direcció est. A uns 500 m trencall a la dreta.

Coordenades:

Latitud: 41.45808
Longitud: 1.67045
UTM Est (X): 388959
UTM Nord (Y): 4590463

Classificació

Número de fitxa 08236 - 98
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: En estat molt precari, especialment al sector nord i est, on hi ha les parets més altes, amb grans esquerdes i amb greu perill d'esfondrament. Sostres caiguts.

Protecció Inexistent
Número inventari Arquít.: 2832

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 019A09502

Fitxes associades:

[Fàbrica de ca l'Oliver](#)
[Camí Vell de Sant Quintí \(Capellades-Vilafranca\)](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero

Descripció

Conjunt format per tres edificis que havien estat molins paperers més altres edificis residencials (que formen un clos tancat amb un pati interior) i la bassa. Tot plegat forma un petit nucli d'edificacions amb una elemental estructura urbana, cosa que li dóna una certa singularitat al costat d'altres molins del Penedès. El molí principal, situat a la banda de ponent, és una construcció de tipus tradicional, de dimensions considerables. Té una planta semi-soterrània, planta baixa, dos pisos i golfes. Les plantes superiors funcionaven com a "miradors" i tenen fileres de finestres més petites. La façana principal té finestres fetes amb pedra treballada, però en general presenta un aspecte molt irregular, que és indicatiu de diverses fases constructives. La planta semi-soterrània és d'un gran interès. Té dues habitacions amb voltes d'aresta al costat d'altres estances d'ús indeterminat, algunes de les quals obrades a la roca. La planta baixa presenta una distribució irregular, amb estances dedicades als usos típics d'una masia (celler amb tines, estable...). Altres parts d'aquest gran edifici eren destinades a habitatges. Un altre molí es troba situat a l'angle sud-est. És una construcció més petita, d'aspecte més homogeni i més moderna. Té planta baixa més un pis i golfes amb funció de mirador (assegador) i portal adovellat. En una cambra de l'interior es conserven parcialment les instal·lacions papereres: una gran pila, on es feia la pasta del paper. El tercer molí es troba a l'angle nord-est. És una construcció també irregular, amb barreja de materials constructius (carreus perfectament escairats en un angle i tàpia a la part superior). Té planta baixa més un pis i golfes amb mirador. Entre aquests dos últims molins s'aixeca una altra construcció on hi havia cinc vivendes per a treballadors de la fàbrica que es va construir al costat. Al peu d'aquestes cases hi passava el camí de Vilafranca, que en aquest tram es conserva perfectament empedrat. A la part de migdia hi ha la bassa, de planta quadrada i amb unes dimensions considerables, que es nodreix encara ara amb l'aigua del rec de ca l'Oliver.

Observacions:

2 Inscripcions als baixos del molí principal: 1703.

Inscripció al portal del molí situat al sud-est: 1825.

Informació oral proporcionada per Alvaro Pla, que va viure al molí amb la seva família de 1961 a 1976.

Història

Sobre el rec i molins de ca l'Oliver no se'n coneixen notícies medievals, però en opinió del medievalista Ramon Martí el disseny del sistema és semblant al d'altres casos. El primer molí documentat en aquest indret era fariner, posteriorment transformat en la fàbrica tèxtil. Els molins paperers van començar a edificar-se pels volts de 1703, segons indica la inscripció marcada en una de les arcades de l'entrada. (És la referència més antiga que es té de l'existència d'un molí paperer a Sant Quintí). L'any 1775 el molí de Josep Oliver figurava en una llista dels 100 principals molins paperers de Catalunya. Produïa 2.200 resmes anuals i era sens dubte el nucli paperer més important de Sant Quintí. Les seves instal·lacions constaven de dos molins de paper blanc, dos molins de paper d'estrassa i un molí fariner. L'any 1788 el propietari era Josep Oliver, paperer, baró de la quadra de Pareras i senyor jurisdiccional del castell de Bolet, el qual va entaular una querella contra l'ajuntament de Sant Pere de Riudebitlles amb motiu de la reconstrucció de la resclosa del rec comunal de Sant Pere. La disputa es va allargar força anys, fins ben entrat el segle XIX, ja que Josep Oliver i després el seu fill ensorraven les preses que s'anaven reconstruint. En definitiva, els molins de ca l'Oliver constitueixen el conjunt arquitectònic més interessant i singular que es conserva a Sant Quintí

d'aquest tipus d'edificacions.

.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, pp 133, 193, 194, 195.

CASANOVAS, Esther; ESTEVE, Xavier; GUILLÉN, Lúdia: La conca del paper: parc temàtic. Propostes per a un model d'ordenació del territori i recuperació del medi natural i urbà. 1997.

MADURELL i MARIMON, J.M. El paper a les terres catalanes. Contribució a la seva història. 2 vols. Fundació Salvador Vives Casajuana, Barcelona, 1972.

"El PSC fa una proposició al Parlament per a la conservació dels molins paperers", a Tres de Vuit, Vilafranca del Penedès (19-5-2000)

